

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. κβ΄35-46)
4 Φεβρουαρίου 2024

Ο εὐαγγελιστής Ματθαῖος καταγράφει τὴν τελευταία ἀντιπαράθεση τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴς διάφορες θρησκευτικὲς καὶ πολιτικὲς ομάδες τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Ἐνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν διάλογο τοῦ Χριστοῦ μετὰ τοὺς φαρισαίους, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀκούσαμε σήμερα στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Πολλὲς φορές οἱ φαρισαῖοι παρακολουθοῦσαν τὴς κινήσεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρκετὲς φορές ἔθεταν καὶ ἐρωτήσεις πρὸς Αὐτόν. Ὁ σκοπὸς τοὺς ἦταν νὰ Τὸν παγιδεύσουν, νὰ Τὸν φέρουν σὲ δύσκολη θέση, γιὰ νὰ Τὸν κατηγορήσουν στὴν συνέχεια ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης. Τὴς τελευταῖες ἡμέρες πρὶν ἀπ' τὴν Σταύρωση ἡ ἀντιπαράθεση αὐτὴ ὀξύνθηκε. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἡρωδιανῶν, τῶν σαδδουκαίων καὶ τῶν φαρισαίων ἔθεσαν ἀπὸ μία ἐρώτηση στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ μία ομάδα ἐπιθυμοῦσε νὰ Τὸν ἐμπλέξει σὲ πολιτικὰ ζητήματα, ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸ ἰουδαϊκὸ ἔθνος ἐπικρατοῦσε ἔντονος ἐπαναστατικὸς ἀναβρασμὸς ἐναντίον τῶν κατακτητῶν Ρωμαίων. Ἡ ἄλλη ομάδα ἦταν ὑλιστὲς καὶ δὲν πίστευαν στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ζήτησαν ἀπ' τὸν Ἰησοῦ Χριστό νὰ συμφωνήσει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Οἱ φαρισαῖοι ἀπ' τὴν πλευρὰ τοὺς ἔθεσαν καὶ αὐτοὶ μία ἐρώτηση. Ζητοῦσαν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ποιά ἦταν ἡ σπουδαιότερη ἐντολὴ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν γνώριζε ἐπαρκῶς τὸν Νόμο καὶ ἐπομένως δὲν ἔδινε σωστὲς ἐρμηνεῖες στὸ περιεχόμενο τοῦ Νόμου. Στὴν συνέχεια θὰ ἀπευθύνονταν στὸν λαὸ καὶ θὰ τὸν προέτρεπαν νὰ μὴν προσέχει στὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου.

Σὲ ὅλες αὐτὲς τὴς ἐρωτήσεις ὁ Κύριος ἔδωσε ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση. Στὴν τελευταία ἐρώτηση ἡ ἀπάντηση ἦταν εὐκόλη. Ὁ Χριστὸς χρησιμοποίησε ἕνα χωρίο ἀπ' τὸ Δευτερονόμιο, τὸ ὁποῖο ὅλοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίζουν ἀπὸ στήθους καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου». Ὡστόσο, γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμετέχουν ὅλες οἱ ψυχοσωματικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ὄχι μόνο ἡ λογικὴ καὶ τὸ συναί-σθημα, ἀλλὰ καὶ ἡ βούληση καὶ ἡ ἐπιθυμία. Καὶ ὁ Χριστὸς συμπλήρωσε ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ προεκτείνεται μετὰ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Τὴς ἀπαντήσεις αὐτὲς δὲν τὴς περίμεναν οἱ φαρισαῖοι, ἐπειδὴ τὰ σχέδιά τοὺς δὲν προχωροῦσαν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχία τοὺς ἔρχεται ἡ σειρά νὰ ὑποβάλει ἐρώτηση πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἴδιος ὁ

Χριστός: «Ποιά γνώμη έχετε έσεις για τόν Μεσσία;» Όλοι γνώριζαν ότι ο άναμενόμενος Μεσσίας θα ήταν «υιός Δαβίδ», απόγονος του Δαβίδ. Τò μεγάλο πρόβλημα όμως ήταν αν θα είναι μόνο «υιός του Δαβίδ» ή και κάτι άλλο, μόνο άνθρωπος ή κάτι παραπάνω. Στο σημείο αυτό ο Χριστός θέτει ένα δεύτερο, συμπληρωματικό έρώτημα προς τούς συνομιλητές Του: «έαν είναι (μόνο) απόγονός του, τότε γιατί ο Δαβίδ στον 109ο ψαλμό Τόν ονομάζει Κύριο;» Έννοούσε τόν ψαλμικό στίχο «Είπε ο Κύριος (ο Θεός Πατέρας) στον Κύριο (τόν Υιό) Να καθίσεις στα δεξιά Μου, μέχρι να ύποτάξω τούς έχθρούς Σου κάτω απ' τὰ πόδια Σου». Για να άπαντήσουν σε αυτήν τήν δεύτερη έρώτηση, έπρεπε να άναγνωρίσουν ότι ο άναμενόμενος Μεσσίας ήταν ο Ίησοϋς Χριστός και ότι αυτός ο Ίησοϋς Χριστός δεν είναι μόνο άνθρωπος, αλλά και Θεός. Έπειδή οί φαρισαίοι δεν ήσαν διατεθειμένοι να παραδεχθούν ούτε τò ένα ούτε τò άλλο, άμέσως άπεχώρησαν. Και ο Χριστός στην συνέχεια άπηύθυνε προς αυτούς εκείνα τὰ φοβερά «ουαί».

Άπό τότε μέχρι σήμερα, άγαπητοί άδελφοί, οί άνθρωποι μιλοϋν γενικώς και άορίστως για άγάπη, αλλά τες περισσότερες φορές ή άγάπη αυτή δεν είναι άληθινή, είναι ιδιοτελής και δεν συνδέεται με τήν άγάπη προς τόν Θεό και δεν συμβαδίζει με τήν τήρηση του θελήματός Του. Αλλά πολϋ περισσότερο τò έρώτημα «ποιός νομίζετε ότι είναι ο Χριστός;» δεν έπαυσε άπό τότε μέχρι σήμερα να άπασχολεί τούς ανθρώπους. Για διαφορετικούς λόγους σε κάθε έποχή έπαναλαμβάνεται ή προφητεία του Συμεών κατά τήν ήμέρα τής Ύπαπαντής ότι ο Ίησοϋς Χριστός θα είναι «σημείον αντιλεγόμενον». Είδαμε ότι οί συνομιλητές Του έπεδίωκαν να Τόν άναγκάσουν να συμφωνήσει μαζί τους, Έκεϊνος όμως δεν άρνήθηκε τόν ρόλο Του και δεν πρόδωσε τήν άποστολή Του. Και στην δική μας έποχή πολλοί διακηρύσσουν ότι Τόν «σέβονται», άναγνωρίζουν ότι ύπήρξε μεγάλος άναμορφωτής τής άνθρωπότητας. Έπειδή Τόν άναγνωρίζουν εν μέρει, νομίζουν ότι έχουν κάνει σπουδαία παραχώρηση. Ωστόσο, άρνοϋνται να άποδεχθούν τήν πλήρη ταυτότητά Του, ότι δηλαδή είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Άπομακρύνονται απ' τες έντολές Του και θεωροϋν ότι αυτό λέγεται «πρόδος».

Άρκετοί μορφωμένοι άνθρωποι, άγαπητοί άδελφοί, στους τελευταίους αιώνες μελέτησαν και έγραψαν για τόν Ίησοϋ Χριστό με άρνητική διάθεση. Έπιθυμοϋσαν να άποδείξουν ότι ή πίστη τής Έκκλησίας στον Χριστό είναι λάθος. Πολλοί απ' αυτούς όμως (αν όχι όλοι) γοητεύθηκαν τόσο πολϋ απ' τò ήθικό μεγαλειό Του και απ' τήν διδασκαλία Του. Έφθασαν στο σημείο να παραδεχθούν ότι ή άπομάκρυνση απ' Αυτόν θα φέρε με μαθηματική άκρίβεια τήν καταστροφή τής άνθρωπότητας. Είθε αυτό να κατανοήσουν και κάποιοι δικοί μας, ότι ο ύποτιθέμενος «σεβασμός» τους δεν είναι άρκετός, όχι μόνο δεν είναι πρόδος, αλλά μεγάλη όπισθοδρόμηση.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]